

ZBELÍTOVSKÝ ZPRAVODAJ

číslo 2

ročník IX.

1. července 2019

čtvrtletník

výtisk zdarma

Nákup nového automobilu s přívěsem, prázdninové rekonstrukce

V uplynulém čtvrtletí zasedalo zastupitelstvo dvakrát, aby dali zelenou dalším investičním akcím. Pořízení dopravního automobilu pro Jednotku SDH obce Zbelítov byla jednou z nich.

Auto a přívěs pro hasiče

Jako nejlepší varianta byl vybrán Ford tranzit combi 350L3. Nejpozději do 15. října letošního roku ho dodá pražská firma Vesta Auto Corson, s.r.o. za cenu 974 729 Kč včetně DPH. Z toho 750 000 Kč pokryjí dotace z Generálního ředitelství HZS ČR a krajského úřadu, obec uhradí zbývajících 224 729 Kč. Automobil je určen pro přepravu osob a je devítimístný. Pro přepravu požární techniky bude zakoupen speciální hasičský vozík za cenu 162 600 Kč včetně DPH. I tenhle nákup pokrývá z velké části přiznaná dotace z krajského úřadu ve výši 110 000 Kč. Vozík dle přesně zadaných požadavků vyrobí a dodá Vezeko, s.r.o. z Velkého Meziříčí nejpozději do 30. září.

Oprava střechy MŠ

O prázdninách proběhne v obci dvě významné rekonstrukce. První z nich je oprava střechy na budově mateřské školy. Zakázku bude realizovat dle výběrového řízení firma Ladislava Klímy z Pechovy Lhoty za částku

333 193 Kč včetně DPH. Z této sumy bude 200 000 Kč uhrazeno z rezervního fondu mateřské školy a 133 193 Kč z rozpočtu obce. Na střechu bude nově položen trapézový plech. Rekonstrukce musí být dokončena do konce prázdnin, než znovu začne školní provoz.

Další rekonstrukce a dar Charitě

Rekonstrukce se dočká i budova číslo 63 vedle kulturního domu. Jde o bývalou starou prodejnu, kterou má obec již ve svém vlastnictví. Díky výhodné poloze sem starostka počítá do budoucna přestěhovat kancelář obecního úřadu. Dům se bude opravovat na etapy s maximálním využitím dotací. Letos dojde na venkovní práce - výměnu oken, novou fasádu a střechu. Rozpočet na tuto akci je 498 685 Kč včetně DPH a krajský úřad na ni poskytnul dotaci z Programu obnovy venkova (POV) ve výši 298 000 Kč. I tuhle zakázku ve Zbelítově získal ve výběrovém řízení Ladislav Klíma. Další dvě firmy - Jiřího Hruzy ze Zbelítova a Petra Třešničky z Milevska z časových důvodů odmítly. Závazný termín dokončení je 30. listopadu. Budova tak dostane nový kabát a prostor, kde se lidé při různých akcích scházejí, konečně trochu upravený ráz. Pro Farní Charitu Milevsko schválili zastupitelé finanční dar ve výši 10 000 Kč.

**POUŤOVÉ POSEZENÍ
S DECHOVKOU**
v pátek **5. července od 16 hodin**
pod party stanem před hostincem,
k poslechu i tanci bude vyhrávat
kapela **Vysočinka**,
vstupné 100 Kč.

Srdečně zve
starostka obce a zastupitelé

Přibylly hrací prvky

Na dětském hřišti přibylly počátkem května dva nové hrací prvky. Jde o závěsnou kruhovou houpačku a výškovou lanovou prolézačku. Potřebu rozšířit hřiště o tato dvě vybavení odsouhlasili zastupitelé na svém dubnovém zasedání. Pořizovací náklady ve výši 138 571 Kč uhradila tentokrát obec v plné výši bez podpory dotace. Zakázku realizovala firma Tewiko, s.r.o. Liberec. Stejná firma, která už hracími prvky ve Zbelítově vybavovala hřiště v areálu mateřské školy. Obec plánuje po létu doplnit dětské hřiště ještě dalším mobiliářem - několika lavičkami. **A místostarosta Pavel Chvojan znovu připomíná především dětem, aby udržovali na hřišti pořádek. Pořád se tam čas od času objevují poházené obaly od jídla, pití, odpadky nebo rozházené kameny v trávě! Apeluje i na adresu rodičů dětí. Hřiště je teď krásně upravené a hojně navštěvované, snažte se proto i na tenhle nešvar dětí dohlédnout.**

Jak je to s opravami rybníků?

Na Dohodák nad mateřskou školou dojde až příští rok. Všechny nutné administrativní dokumenty včetně stavebního povolení má sice obec vyřízené, ale čeká na vypsání příslušného dotačního titulu Ministerstvem zemědělství. Při spoluúčasti obce 20% chce starostka žádat o 1,5 miliónu Kč.

Na odbahnění Návesáku dojde na podzim až zemědělské družstvo skončí sezónní práce. Bahno v rybníku bude konečně vyschlé a půjde s ním manipulovat.

Na plánovanou parkovou úpravu loučky proti obecnímu úřadu dojde také až příští rok. Dokumentace je připravena, čeká se jen na vypsání dotačního titulu na zdržování vody v krajině z krajského úřadu.

Eva Taterová

Divoký západ ve Zbelítově. V sobotu 25. května uspořádaly členky Českého svazu žen na louce proti obecnímu úřadu hravé soutěžní odpoledne pro děti k jejich blížícímu se mezinárodnímu svátku. Pojmenovali ho Na divokém západě a na tohle téma se pořadatelé skvěle vystrojili. Nakloněno bylo i počasí a odpoledne plné zábavy si skvěle užilo nejenom cirka padesát dětí, ale i účinkující dospělí. Podrobněji o akci na páte straně uvnitř vydání.

-et-

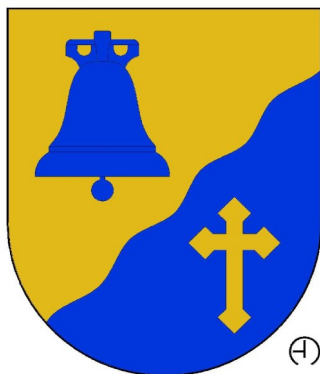
Vybíráme znak a vlajku obce Zbelítov

Obec Zbelítov nemá žádné své obecní symboly, tedy znak a vlajku. Tohle se rozhodla starostka obce změnit, stejně jako jiné obce v okolí, například Hrejkovice. Znak i vlajka však spolu musí korespondovat a zároveň splňovat určitá heraldická a vexilologická pravidla. Ta správně navrhne a zajistí jen zkušený odborník. Návrh by měl vycházet z historie, být spíš jednoduchý a obsahovat nejvýstižnější charakteristiku obce. O jeho schválení či zamítnutí rozhoduje příslušný výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Pokud sněmovna přednesený návrh znaku a vlajky schválí, převezme obojí starostka obce oficiálně z rukou premiéra nebo předsedy senátu.

S požadavkem na vypracování návrhu znaku a vlajky pro obec Zbelítov se starostka obrátila na heraldika Arnošta Drozda. Z jeho několika doslaných návrhů vybrala dva, které zde předkládáme k posouzení. Opatřeny jsou příslušným popisem znaku a vlajek a odůvodněním. Prohlédněte si oba návrhy dobře a popřemýšlejte, který je dle Vašeho mínění vhodnější. Malý černý kroužek v rohu každého symbolu na znaku a vlajce nebude, jde o parafu (značku) heraldika Arnošta Drozda.

O konečné variantě rozhodnete **na veřejné schůzi**. Ta se uskuteční **v pátek 26. července od 19 hodin v sálu kulturního domu** a starostka Vás na ní srdečně zve. -et-

Návrh znaku a vlajky obce Zbelítov -varianta A

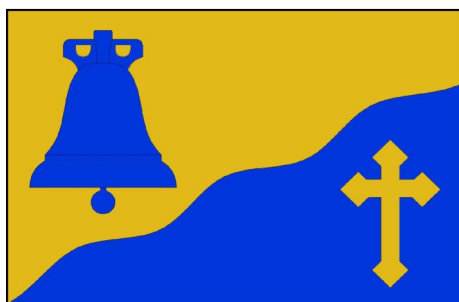

Popis znaku (blason):

Ve zlato-modře sniženě šikmo vlnitě děleném štítě nahoře modrý zvon se závěsem, dole zlatý klíčoví kříž.

Odůvodnění (heslovitě s uvedenými odkazy na užitou symboliku):

zvon	– odkaz na zvon z roku 1752 a kapli sv. Panny Marie
klíčoví kříž	– odkaz na kapli a památné kříže v obci, klíč odkazuje na znak nejvýznamnějších majitelů panství (1623-1848), Strahovský klášter
zlatá tinktura	– odkaz na okolní polnosti
modrá barva a vlnité dělení	– odkaz na vodstvo v obci (rybníky, potoky)

Popis vlajky:

Šikmo žluto-modro vlnitě dělený list v poměru v poměru 7:5. Ve žlutém poli modrý zvon se závěsem a v modrém poli žlutý klíčoví kříž. Poměr šířky k délce listu je 2:3.

Odůvodnění:

Vlajka je odvozena z návrhu znaku a vychází ze stejných indicíí.

Návrh znaku a vlajky obce Zbelítov -varianta C

Popis znaku (blason):

V zeleném štítě šikmo postavená stříbrná radlice, kosmo přeložená postavenou stříbrnou sekerou na zlatém topůrku, oboje převýšené položeným zlatým gotickým klíčem.

Odůvodnění (heslovitě s uvedenými odkazy na užitou symboliku):

klíč	– odkazuje na znak nejvýznamnějších majitelů panství (1623-1848), Strahovský klášter
zlatá tinktura a radlice	– odkaz na okolní polnosti a zemědělskou činnost
zelená barva a sekera	– odkaz na okolní zeleň (lesy, květenstvo, houby)

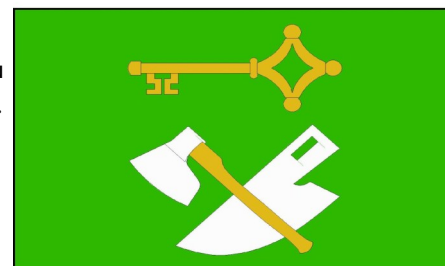

Popis vlajky:

Zelený list se šikmo postavenou bílou radlicí, kosmo přeloženou postavenou bílou sekerou na žlutém topůrku, oboje převýšené položeným žlutým gotickým klíčem. Poměr šířky k délce listu je 2:3.

Odůvodnění:

Vlajka je odvozena z návrhu znaku a vychází ze stejných indicíí.

Výsledky Eurovoleb 2019

Volby do evropského parlamentu proběhly ve dnech 24. a 25. května. A

stejně jako v minulosti i tentokrát s nízkou volební účastí. Ta ve Zbelítově činila

22,11% a odevzdáno bylo 65 hlasů. 20 hlasy zvítězilo hnutí ANO, 10 hlasů dostali Piráti a 9 hlasů KSČM. V Jihočeském kraji byla volební účast 28,99%.

Koedníci se o Velikonocích koupali. Velikonoční koledování má ve Zbelítově pevnou tradici a koledníků léty spíš neubývá. A tak i letos bylo o Velikonočním pondělku ve Zbelítově pořádné rušno. Na koledu se vydalo přes 25 dětí. Dávno moc dobře vědí, že kdo dřív přijde, ten zkrátka má. Brzy po osmé hodině ranní se trousili vesnici dvojice, trojice nebo početnější skupinky kluků i děvčat. Odříkali koledu a v koších tak končila jak barevná vajíčka, tak i další dobroty. Říkanka Hody, hody, doprovody, už ale není moc v kurzu. Hitem letošního koledování byl krátký veršovaný a vtipný příběh o vrtulníku. Ten spadl na kurník, tam zabil všechny slepice, a proto si o ně přišli koledníci koledovat. Sedmičlenná parta vnoučat, která do Zbelítova na chalupu jezdí z Kladna a Prahy, se o Velikonocích také letos prvně koupala. Po dopoledním koledování si všichni odpoledne vyjeli na kolech k nedalekému rybníku Suchá a do jednoho si v něm zaplavali. Zkrátka, někdy se na koledu chodí v zimní bundě, čepici a s rukavicemi, a jindy je to pro otužilejší už na koupání.

Sedmička vnoučat z Kladna a Prahy, která do Zbelítova často jezdí, si po dopoledním koledování zaplavala v rybníku Suchá

Místo Noci s Andersenem si užili Večer v knihovně

Celé Česko si vždy začátkem dubna připomíná dánského pohádkáře Hanse Christiana Andersena. Při příležitosti výročí jeho narození (*2. 4. 1805) probíhají v různých zařízeních napříč republikou akce na podporu dětského čtenářství. Ve stejný večer a nejčastěji v knihovnách. Děti tak zažijí večer plný dobrodružství, vzdělávání a velmi často nocují v knihovnách do rána. Zbelítovská knihovnice Marie Nováková se k akci připojila letos již po páté. Děti v její knihovně sice nikdy nenocují, ale pokaždé je čeká akční večer, zakončený hledáním pokladu. Nikdy nechybí její domácí mrkvový džus, kokosky ani perničky a stejně tomu bylo i letos. S vlastní režii večera i scénářem jí pomáhá už několik let vnučka Anetka a je skvělý parták. V pátek 29. března večer se sešlo ve zbelítovské knihovně jedenáct dětí. S organizací večera pomáhala i Zdeňka Dubová, babička jednoho z malých účastníků.

Pět kluků a šest děvčat ve věku od šesti do třinácti let. Nejmladším účastníkem byl předškolák Matyáš Dub z Borovan, který byl ve Zbelítově právě u babičky. Do knihovny se vydal se svojí starší sestrou Karolínou. K nejstarším třináctiletým „Andersenům“ patřili domácí Kačka, Patrik a Vašík. Večer začínal úderem 18. hodiny a končil nalezením

Andersenův večer v knihovně

Tvůrčí dílnička v tělocvičně

Kdo zašel na Zelený čtvrtek do tělocvičny v přízemí mateřské školy, ten nelitoval. Od 14. hodiny zde probíhala tvůrčí dílnička pojmenovaná Jarní zdobení. Odpoledne plné inspirace, nápadů a kreativních námětů pro blížící se Velikonoce. S nápadem

Kateřina Erfaňuová vyrábí z proložek na vajíčka kohoutky a slepičky

uspořádat ve Zbelítově tvůrčí dílničku nejenom pro děti přišla kronikářka obce Ludmila Příbylová s manželem Václavem. A zajišťovali všechno, co je pro kreativní tvoření potřeba. Temperové barvy, lepidlo, provázky, nejrůznější stužky, barevné přízdoby a další a další materiál.

A samozřejmě vrbové proutky na pomlázku. Vytvořit velikonoční dekoraci nebo uplést pomlázku si přišlo vyzkoušet téměř dvacet dětí i několik dospělých.

Pomlázka z vrbových proutků

Nařezat pořádný svazek vrbových proutků a ještě správně silných není jen tak. A tak oba autoři museli objet hned několik míst v okolí, než jich dostatečnou zásobu pořídili. Uplést pomlázku z osmi proutků umí Václav Příbyl dobře, a tak se z něho stal pro celé odpoledne pomlázkový poradce. Ukazoval, radil, pomáhal, občas i zachraňoval. To když se náhodou nějaký proutek uprostřed pletení zlomil. Přizdobovaly se věnečky z proutů, natírala vajíčka pro zápich barvou, z ruliček od toaletního papíru vznikali skvělí zajíčkové. Z nastříhaných a nabarvených papírových proložek na vajíčka zase velikonoční kohoutci a slepičky. Zkrátka, zkusit si cokoliv vytvořit mohl každý podle svého gusta.

Eva Taterová

pokladu lehce po dvaadvacáté. Během této doby došlo snad úplně na všechno chystané i na improvizaci. Děti si připomněly kdo pohádkář Andersen vlastně byl, co psal i jaké jsou jeho nejznámější pohádky. Svoje čtenářství utvrdili jeden po druhém předčítáním z knížky. Dávaly si hádanky z Čtyřlístku, vymýšlely příběhy, luštily kvízy a na dvou stejných kresbách hledaly rozdíly. Trochu zabrat dalo puzzle hradů a zámků, které jim knihovnice pohotově rozstříhala. Se složením zámku Hlubová si Anička se Sárkou poradily velmi rychle. Děti ve volné chvíli kreslily obrázky, které Marie Nováková následně využije při výzdobě knihovny. A všichni se samozřejmě těšili na avizovaný sladký poklad. Ten však letos nebyl ukrytý venku mezi tújemi jako v minulosti, ale rafinovaně jinde. Systémem „samá voda, přihořívá“ se krok za krokem pátralo, postupovalo, popocházelo, až došlo kousek za ves ke křížku do Jablan. Pravda, cestu občas doprovázela překvapení a zvuky petard. A světelná show při finálním odhalení sladkého balíčku s pokladem, kterou způsobily rachejtla a ty do pohybu uvedl Roman Novák.

Eva Taterová

Galapřehlídka ježibab a čarodějnic

Vycpané čarodějnice všeho druhu zkrášlily Zbelítov již počtvrté. Letošní počet 38 předčil loňské skóre o rovnou desítku. Když před čtyřmi roky vyzvala kronikářka obce Ludmila Příbylová k téhle čarodějnické taškařici, netušila, že zakládá novou tradici. První rok se jich po vsi objevilo jen pár, ale další roky přibývaly. Jejich počet šplhal z 16 na 28 až k letošním 38. Scénář téhle taškařice zůstává léty stejný. 30. dubna navečer se ježibaby hromadně po vsi naloží a svezou na Pahorka. Tam se na hranici pěkně vyskládají a zapálí.

Zázitkový let, záchranářka, kapitánka Boeingu...

Vývoj jde dopředu a přesně toho se letos mnoho autork drželo. Cílem už nebylo vytvořit jakoukoliv babiznu, ale spíš jí vdechnout nějakou aktivitu, povolání nebo alespoň připojit ceduličku. Třeba u plotu řídiče sanitky se objevila záchranářka, poskytující infúzi malému dítěti. Jinde za kuchyňským sporákem v hrnci cosi vařila sličná kuchařka. Další babizna se spolu s plyšovým selátkem usadila do zabijačkových necek. Pozornost upoutávala i jiná, usazená v koši improvizovaného létajícího balónu. Na ten Lenka a Petr Řehořovi použili velký plátěný pytel, který připevnili na balkónové zábradlí. Nápis Zázitkový let, byl už jen třesničkou na dortu skvělého nápadu. Jinde si na židli hověla jakási ošetřovatelka krav. A na opačném konci vsi postávala elegantní krasavice ve vysokých botách, s kabelkou i barevně sladěnou podprsenkou. Další s „1“ na tričku, řídila dětské autíčko. Dům, kde mají vlčáky, střežila kráska s plyšovým pejskem na vodítku. „Za deště i za horka, já mířím na Pahorka, za každého počasí, dobře se mi poletí,“ říkala cedulička u jiné. Anetka Nováková k přístrojenému miminku na plotě připojila nápis „30. 4. 2019 můj první let za rodiči.“ A nechyběla ani redaktorka www.jcted.cz. plně vybavená na reportáž, Jeníček s Mařenkou ani kapitánka ve větvích smrku s nápisem „Boeing 737 max.“ Malá čarodějnice s havranem Abraxasem, ježibaba na kole nebo celá dřevěná, uvelebená na štosu palet. Zkrátka, co autorka, to jiný nápad. Nade všemi panovala šéfová, rozpláclá o strom u rybníka. Zastavit u ní a zasmát se musel každý, kdo šel kolem. Nápis „Už vloni jsme Tě varovali - když chlastáš, nelítej!!!“ vše přesně vystihoval.

Živá čarodějnice, lístečky i nápisy

Kdo chtěl svoji ježibabu ušetřit, prostě ji nevydal. Všechny ostatní svezlo vozidlo značky Čar Odej, které řídil čaroděj Tomáš. Babizny dovezl k přístřešku u prodejny, vyzdobeném tentokrát jako Parking pro čarodějnice. Kdo chtěl, mohl si je pěkně zblízka prohlédnout. Hasiči mezitím na přilehlé loučce vztýčili májku a zajistili proti podříznutí. A pak se vydal lampiónový průvod, vozidlo s babiznami i všichni ostatní na Pahorka. Než hranice obložená vycpanými ježibabami vzplála, poskytla nevšední podívanou. Po setmění zabrousila na Pahorka mezi děti ještě jedna čarodějnice, ale tentokrát živá. Rozdávala krásně nazdobené perníčky, bílé želatinové myšky a také papírové lístečky pro splnění přání.

To stačilo napsat na lísteček, stočit do ruličky a vhodit do ohně. A úspěch byl zaručen. V minulosti se z filipojakubské noci do prvomájového rána objevovaly před domy nápisy psané vápnem. Letos po nich však nebylo ani stopy. Zachraňovala to jen lechtivá veršovaná a malovaná říkanka od neznámých autorů, kterou však celou nelze publikovat. Napsali ji kolem dokola studny naproti prodejně Jednoty a začínala: „Dneska to rozjedem na plný pecky, ženský...“ -et-

Májový večírek.

Zábavný večer si užili zbelítovské slečny, ženy, matky, seniorky, senioři i pár mužů. Akci chystal obecní úřad a místní svaz žen na březzen jako oslavu MDŽ a posezení pro seniory zároveň. Domluvená hudba však na poslední chvíli své vystoupení odřekla a rázem bylo po večírku. Organizátorky však neváhaly a naplánovaly nový termín o měsíc později. A protože se konal už v máji, přejmenovali akci jednoduše na Májový večírek. Ten proběhl o druhém květnovém víkendu v předvečer svátku Dne matek a dle ohlasů se vyvedl.

V sobotu 11. května v podvečer zavítalo do sálu kulturního domu téměř padesát účastníků. A zapít své vítězství přišli i místní hasiči veteráni, kterým se odpoledne na soutěži ve Velké dařilo. Nechybělo zkrátka nic, co ke správnému posezení patří. Občerstvení, květina pro všechny maminky, kapela Evergreen band i zábavné vystoupení několika děvčat a žen. Ty svým nápaditým a skvěle secvičeným vystoupením vždy spolehlivě pobaví a překvapí. Svůj slavný nástup na parket zahájila osmička akterek v slušivých županech, potápěčských brýlích s ploutvemi na nohách. Parket se tak na chvíli proměnil v

hošticou nudy pláž. S koupací dekou ji střežila nafukovací lehká diva, pěkně usazená na židli. Pár dialogů z třetího dílu trilogie Slunce, seno, diváky utvrdilo, že se bude čemu smát. A pak už následovala svižná, pečlivě promyšlená choreografie, dokreslená starými dobrými hity. I retro doplňky - plážovými kabelkami, březovými košťaty a kabelkami. Župany záhy vystřídaly astro kosmické kostýmy, potápěčské brýle a zlaté i stříbrné paruky. Mezi osmičkou vesmírných tanečnic se zčista jasná objevily „dvě velké květinové hippies děti.“ Barevné, vlasaté,

rozesmáté, s členkou i nezbytnou kytarou a klávesami. Ležerně se pohupovali parketem mezi tanečnicemi a jen málokdo v nich rozpoznal starostku obce s partákem hasičem Romanem Novákem.

-et-

Dětská oslava proměnila Zbelítov v Divoký západ

Kdo projížděl v sobotu 25. května odpoledne Zbelítovem, musel si připadat jako v kovbojce z divokého západu. Na louce proti obecnímu úřadu se od 15. hodiny odehrával dětský den. Letošní téma znělo Na divokém západě, a členky místního svazu žen se pořadatelského zadání zhostily s grácií a ve slušivých kostýmech. Několik soutěžních disciplín skvěle dokreslovalo atmosféru dávného osídlování Ameriky. Nechyběl velký indiánský totem s peřím, pomalovaný barvami a přivázaný k májce. Skvělou příležitostí soutěžit a získat za to drobnou odměnu si užila bezmála padesátka dětí. Celému kovbojskému řádění přálo i počasí. Stejvák se spustil ve chvíli, kdy zábavné odpoledne pro děti právě skončilo.

Na Klondajk nebo do Salonu...

V sobotu nechybělo vůbec nic, co k divokému západu patří. Šerif Honza, který kolkolem dohlížel na pořádek a měl kolty proklatě nízké. A taky pořádnou zásobou patron okolo pasu, však je v civilu myslivec. A zásobu kulatých odznaků s nápisem Dětský den ve Zbelítově 2019. Tu dostalo na památku každé dítě, které přišlo. Šerif Honza s kovbojkou Jaruškou vzbuzovali patřičný respekt. Ochetně a s úsměvem dětem pomáhali při sražení pyramidy plechovek

míčkem. „Hledá se Nosatej Kid, Mrňous Jack, Dlouhán Jim nebo Vykulenej Ted,“ prozrazovala improvizovaná nástěnka na policejní stanici a zároveň slibovala tučnou odměnu za jejich dopadení. V miniaturním vězení nechyběl za mřížemi polapený zloduch a vůbec nevidilo, že jen vycpaný. Kudy se nejlépe vydat, prozrazoval dřevěný rozcestník přivázaný ke studni. Třeba do Kotaloka baru nebo Salonu, kde přichází pány vítala Tornádo Lou Radka. Nebo přímo k honákům krav,

na Klondajk rýžovat zlato, hodit si tomahavkem či zdolávat indiánskou stezku bosou nohou. A tak to děti vzaly pěkně popořádku. Něco zvládly samy, občas pomáhali rodiče nebo pořadatelky.

Stezka bosou nohou, rýžování zlata, házení lasem

Střílely ze vzduchovky na vlak plný pytlů peněz (terč) a všude po zemi se válely bankovky. Škoda jenom, že šlo o jejich zdařilé falzifikáty. Jinde se zase přesně dozvěděly jak správně rýžovat zlato a jaké bohatství to tenkrát přinášelo. Děti tohle vyzkoušely ve dvou plechových vanách, naplněných vodou, pískem a kousičky kamínků z „kočičího zlata.“ Indiánky Staňa a Alena zase radily jak nejlépe tomahavkem trefit totem. Prozradily, že se v indiánském kostýmu cítily moc dobře, jen v černých parukách bylo pořádné vedro. Kdo nechtěl projevat šikovnost, válel jednoduše soudky se střílným prachem po zemi na čas. Dnes už málokdo ví jak správně a úspěšně házet lasem. Tuhle techniku vyučoval kovboj Václav s kovbojkou Magdou. Pěkně krok za krokem a výsledkem byla polapená kráva nebo telátko. Co na tom,

že byli umělci a zapůjčení od zrušeného milevského mlékomatu. Nehýbali se a to byl bonus.

Jak střílet z kuše zase předváděla další kovbojka Maruška. Vložit šíp, kuš napnout, přesně zamířit na terč a vystřelit. To stezka bosou nohou vyžadovala pořádnou odvalu a obsahovala snad vše, po čem může člověk chodit. Přírodniny pěkně vyskládané za sebou: písek, šišky, jehličí, dřevěné špalky, oblázky, další šišky, sláma, houpačka z prkna, kůra, písek, mech a ve finále ještě kád' s vodou. Někteří úkol splnili poctivě a třeba hned několikrát, jiní přeběhli stezku obutí. Odměnu pitičko v krabičce darovala shovívaná indiánka Káta každému. Všem u vedl uprostřed louky pravý indiánský totem. Z kmene stromu ho vyřezal Michal Hemmer. Děvčata ho barevně pomalovala a opatřila brky. Není divu, že se u něj chtěl fotografovat každý. A stejně tak pořadatelé, kteří si zábavné odpoledne v kostýmech užili snad ještě více než děti. Na společné fotografii chybí šerif Honza. Co naplat, začalo pršet a tak utíkal domů zavřít housata a krůtata, aby nez mokla.

Eva Taterová

Na spanilou jízdu již potřetí

V sobotu 15. června dopoledne se do Zbelítova opět po roce sjížděli velocipedisté ze všech koutů Česka. Prostranství před kulturním domem tak připomínalo spíš dobu První republiky než tu dnešní. K vidění byla stará vyšperkovaná kola i dámy a kavalíři v slušivých dobových kostýmech. V plánu byla okružní spanilá jízda o délce cirká 20 kilometrů se startem i cílem ve Zbelítově. Akci už třetím rokem pořádá sportovec a příznivec jízdy na vysokém kole Jarda Kotrba s kamarádem Vaškem Dolejším. Za vydatné technické podpory i účasti členů své početné rodiny. A v sobotu vyloženě přálo počasí. Na vyjížděku kolem Milevska tak vyrazilo 44 dospělých účastníků a 4 děti.

Trasa se rok od roku mění, ale scénář bývá stejný. Společný start, oběd v restauraci, kulturní překvapení a v cíli ve Zbelítově pohodové posezení s harmonikou. Celou cestu nechybí doprovodné vozidlo s náhradními koly i občerstvením, které v sobotním horku přišlo vhod. Na startu ve Zbelítově dostal každý účastník malou čokoládu s vyobrazenou zbelítovskou kapličkou a na kolo startovní číslo. Dorazili velocipedisté z Milevska, Jistebnice, Písku, Českých Budějovic, Plzně, Karlových Varů, Berouna, Zahořan, Zdíkova, Stachů i Tachova. Odtud třeba František Vanický s Josefem Jančou.

Na startu se to hemžilo dobově ustrojenými dámami i elegány. Velocipedisté jsou totiž lidé, které spojuje stejný koníček. Kola, projížděky přírodou, dobrá zábava a pravidelná setkávání na různých místech po celé republice. Vyjíždějí na historických nebo vysokých kolech a v dobovém oblečení. A v něm v sobotu vyjeli i čtyři malí kluci - Filípek, Lukáš, Míša a David. Kus cesty zvládla i bezmála dvouletá Nikolka Kotrbová. Tatínek Tomáš ji posadil do sajdkáry u svého kola a měl ji tak pěkně na očích. Kateřina Erfaňuková zase synka Míšu na sedátko rámu svého kola. Prvňák David s přehledem stihal na vysokém kole, které mu přesně na míru vyrobil dědeček Jarda Kotrba. Premiérovou jízdu na tomhle kole si David odbyl už vloni.

Trasa zavedla velocipedisty na milevské náměstí, kde navštívili Muzeum maškar. Společně se vyfotografovali a pokračovali z náměstí na Hajdu. Kopec dal pořádně zabrat, a tak ho někteří prostě vyvedli. Lesem a příjemným chládkem dojeli do Rukávče a dál lesní oborou pěkně z vršku až do Květova a Kučeře. Tam byl čas na oběd, odpočinek a chvíli s harmonikou. Kolem 16 hodiny však začal hrozit déšť. Skupinka neotálela a raději ujížděla tryskem přes Svátý Jan a Velkou zpátky do Zbelítova. Tam už na ni

Pokračování na straně 7

Vyprávění o obci, životě a osudech lidí vážně i vesele

Ve Smolné knize města Milevska se nachází zápis z roku 1583 o tom, že nějaký Valenta z Kovářova vypálil **Železnejm** ve Zbelitově stoh slámy. To toho času na mučení přiznal a potom byl za více trestů utračen.

Smutný příběh se odehrál u **Šáchů** v **čp. 6**. Václav Šacha zemřel nešťastnou náhodou, neboť spadl z vozu, zapřaženém párem volů, na kterém vezli krmení. Při vyhýbání na levou stranu ke stodůlce u **čp. 22**, kde bývala cesta hodně na stranu, sjel z vozu na hradbu **čp. 1** a při pádu se zabil. To se stalo 11. září 1891 a bylo mu tehdy 71 let. František, syn zmíněného Václava Šachy měl tři děti. Josef, nejstarší z nich odjel 5. května 1908 do Ameriky kvůli častým nedorozuměním s matkou. Bylo to v neděli o Římovské pouti a on se s poutníky, kteří se vraceli domů, na cestě loučil.

Nešťastná náhoda se odehrála i v **čp. 25** v roce 1848 **Josefu Buzkovi**. Při řezání řezanky vylezl na půdu, kde měl pod schody umístěnou hopsací řezačku. Popis kronikáře: „...byla to dřevěná řezačka, ústa dřevěná a dole s pákou, na které měl nohu. Šlápnutím přimáčkl ústy přistrčenou cepovou slámu levou rukou do úst a pravou rukou, ve které držel velkou kosu nahoře s rukovítkem a dole připevněnou hřebíkem, aby byla pohyblivá, uřízl slámu na řezanku. Hospodář Buzek spadl dolů přímo na řezačku a poškodil si tělo tak, že ve věku 48 let svého zranění podlehl.“

Z **čp. 26** docházel jistý **Václav Herout** na nové hájenství na panství Královské kanonie Strahovské ke „Kamennému kříži.“ Zde bývala jen hlídací bouda a při jedné obchůzce narazil na něho jelen, který prý hajného ještě mladého zabil. A pan kronikář připsal ke kraji kroniky „anebo při honu místo jelena měl být zastřelen nešťastnou náhodou, kdo ví...“

Z dob, kdy bývali v obcích panstvím dosazování rychtářů, tak **rod Kotrbů čp. 8** býval navštíven rychtářstvím. Pověst vypravuje, že některý předek Kotrbů býval rychtářem a byl velmi zlý. Z pomsty prý bylo jeho stavení třikrát vypáleno. V zahradě ze dvora byl vykopán sklep, ve kterém bývalo rychtářské vězení. Také se vypravovalo, že z toho sklepa měla být chodba až do Jenšovic. Nikdy se ale nic takového nenašlo a po zbouření obytného stavení **čp. 8** se už asi opravdu nenajde. Při dřívějších přestavbách se na půdě našla ohořelá dřeva. Tedy důkaz, že stavení bylo opravdu vypáleno. Také kronika popisuje jednoho předka od Kotrbů, který nedobře hospodařil. Měl dluhy a stále si od něho půjčoval peníze. Ale pamětníci o něm zase vypravovali, že chodil všude pěšky a došel prý až do města Českých Budějovic. Vyšel ve tři hodiny ráno a v jedenáct hodin večer se vrátil...

O gruntu **čp. 12** se povídá, že tam přišli pro koně pověstní zlodějové. Měli být ukryti na návisi v kanálu. Když nastal noční klid, šli do maštale, ale narazili tam prý na chasu, která tam spala na palandě a zloděje zahnila.

V roce 1821 se na gruntu **čp. 13** narodil syn **Jan Lipa**, který prý uměl číst a psát. To bylo v tomto století na vesnici vzácností. Měl knihu zvanou Herbář, ve které čítal. Pověst o něm praví, že měl koně jako vítr, v maštali za žebříkem mival staré koště a koně byli samé groše. Nebo prý jel z vršku ze Svarkova ze strání směrem k Suché a všechna kola se mu z tohoto vrchu v největším trysku rozjela z náprav a zase na lukách zpět na nápravy se vrátila. Dále prý od černé slepice vzal vejce, které měl u sebe, a o půlnoci na koni jezdil do knížecího lesa na rostlinu zvanou rulík. A to vždy, když byli jeleni v říji, anebo na den sv. Jana Křtitele 24. června. Sousedé o něm říkali, že jest „písmák.“ Svůj grunt zanechával většinou v horších poměrech.

O rodu **Kotherů čp. 15** kronikář píše, že bývali velmi silní, neboť nosili na půdu až 1 strych obilí (92 kg). Chodili do lesa do knížecího panství na Bukový vrch a odtud nosili puky polen nebo dubové čtvrtky na loukotě. A ještě, když se vraceli z lesa domů, tak Tomáš Kothera jako starý člověk přeskakoval jalovce i s nákladem, a to vše v dřevácích! Že i dříve se odehrávaly sousedské spory, svědčí jeho spor s **Hadačkovými**. Tomáš Kothera si po vyhoření chalupy v roce 1864 postavil novou a vystavěl vysoký taras, aby docílil rovný dvorek. Jinak to býval svah, přes který vedla cesta, po které chodívali i jezdívali Hadačkoví. Při vystavení chalupy byla jedna světnice postavena do úhlu na samé cestě a cesta byla ještě zastavěna vepřovými chlívky. A byla to práce veliká, neboť co se za jeden den postavilo, to Hadačkoví v noci rozbouřili. Tento spor se rovnal až v Milevsku u soudu a trval dlouhých osm roků, až jej nakonec Tomáš Kothera vyhrál. Cesta nová se projektovala zadem a jest tam dodnes.

V **čp. 17** bydlel v polovině 19. století jistý **Matěj Vitek**, který se čtyřikrát oženil. Říkalo se tam ale po předešlém majiteli u Kafků. Naposledy se ženil v 65 letech a pamětníci o něm vyprávěli, že mladá chasa si z něj neustále tropila legraci. Vytáhli mu jeho vlastní vůz na doškovou střechu a zapřáhli dřevěné kozy. Nebo před dům nanosili trní a brnkali na okno. Zlobili tak dlouho, až Matěj Vitek ven na chasu vyběhl a poněvadž byla tma, vběhl rovnou do naličeného trní. Jindy mu zase dali na komín sklo, aby nemohl ráno vařit snídani. A jiné a jiné věci. Kdo z nás by dnes něco takového asi dělal...? A tímto úsměvným povídáním ze starých kronik končí můj dnešní příspěvek.

Ludmila Příbylová, kronikářka obce

Ohlédnutí v čase se Zdeňkem Kláskem

...V dobovém Zpravodaji se pravidelně oznamovaly sňatky a bohužel i úmrtí. Takový už je ale koloběh života. V čísle 3. vydaném 15. března 1887 je uváděno pod názvem Sňatky milevské osady

Sňatek uzavřeli :
Václav Hruža, rolník ze Sepekova s Annou Hadačkovou, dcerou rolníka ze Zbelitova.

Jan Lipa, syn chalupníka ze Zbelitova s Marií Liškovou, dcerou kováře z Přestěnic.

Zemřeli :
Anna Heroutová, manželka kováře ze Zbelitova, 60 roků stáří, slabostí. V červnu 1887 uzavřeli sňatek Jan Herout, syn chalupníka ze Zbelitova s Marií Novotnou, dcerou chalupníka ze Zbelitova. V listopadu 1888 uzavřeli sňatek Jan Vejdovec, nádeník z Milevska s Annou Bolkovou, nádenicí ze Zbelitova.

...Licentování býků plemenných: červen-červenec 1888 -licentováno 42 býků. Uspěl také býk Františka Hruže ze Zbelitova, plemeno pincgavské smíšené, stáří dva roky, barva černobíle strakatá.

Licentování byla prestižní záležitost, finančně velmi důležitá pro majitele a určitě zajímavost té doby. Zvláště, když tohle někdo dokázal obhájit několik let po sobě. Lze to přirovnat přibližně k tomu, jako když dnes někdo dokáže obhájit ve sportu titul mistra republiky nebo světa. Také je to velká událost a opakovaně se o tom píše.

...V roce 1888 napadl první sníh ve Zbelitově 6. října o polednách.

...O rok později, 11. května 1889 zemřela J. J. (Její Jasnost) Marie, kněžna ze Schwarzenberga. Rozená hraběnka Kinský ze Vchynic u Tetova, dáma řádu hvězdového, choť J. J. Karla knížete ze Schwarzenberga. Zesnula po dlouhé a těžké chorobě ve věku 23 let na zámku Vosovském. Dne 14. května o 11. hodině byla uložena v rodinné hrobce na Vorlíku.

...Ceny vín a lihovin v roce 1890 u obchodníka Josefa Vodňanského v Milevsku:

Malaga 1/2 láhve	=75 kr.
Malaga 1/1 láhve	=1 zl.+50 kr.
Uherský Cognac 1/2 láhve	=90 kr.
Slivovice 1/2 láhve	=30 kr.

kr. (krejcar), zl. (zlatý)

Zdeňk Klásek

Použitý zdroj: literatura-tiskoviny z archivu knihovny Milevského muzea. Zpravodaj, odpovědný redaktor K. Lustig, Vydavatel hospodářský spolek pro politický okres Milevský.

Z mateřské školy

V posledním čtvrtletí školního roku proběhla v Mateřské škole Skřitci řada zajímavých akcí. Se školkou se letos rozloučí sedm předškoláků. Ti se byli v březnu před zápisem do školy seznámit s novým prostředím a vyzkoušeli si na dvě vyučovací hodiny zasednout do školních lavic. V měsíci dubnu měli rodiče možnost nechat dětem preventivně vyšetřit zrak diagnostickým přístrojem PlusoptiX přímo ve třídě školky. Před velikonočními svátky pozvala paní knihovnice Nováková děti do knihovny na tradiční setkání nad knížkami. Poslední odpoledne před Velikonocemi jsme my zase pozvali do školky rodiče na Velikonoční besídku dětí. V květnu, v období zápisu do MŠ byly přijaty čtyři nové děti, tři teprve dvouleté a jedno tříleté. Ve druhém týdnu v květnu jsme hned dvakrát cestovali do Milevska. Jednou na kulturní akci a podruhé na výstavu hospodářských zvířat. Loutkový soubor při Domu kultury Milevska připravil pro děti z mateřských škol pohádku s názvem A na hradě nám straší, a výstavu zvířat uspořádal Český svaz chovatelů Milevska u příležitosti Mezinárodního dne dětí ve výstavní hale Českého svazu chovatelů.

Ve čtvrtek 30. května se na letním stadionu v Milevsku konaly dvanácté Sportovní hry mateřských škol. Desetiletá družstva dětí ze školek z Milevska a okolí soutěžila v pěti sportovních disciplínách. Další doprovodný program přichystal FC ZVVZ Milevska. Děti si vyzkoušely za asistence mladých fotbalistů různé hry a fotbalová cvičení. Také si zblízka mohly prohlédnout vybavení policejního, hasičského a záchranného vozu. Druhý den jsme si na zahradě školky uspořádali své sportovní hry pro všechny děti a popřáli jim k jejich svátku. Za sportovní výkony si odnesly medaili a k svátku dárek.

Ve středu 12. června jsme se vypravili autobusem na dopolední výlet do Záchrané stanice živočichů Makov. Přivítalo nás slunné počasí, krásná okolní příroda, ticho a klid a kocour Mikuláš s pracovníci, která nás provedla celou záchrannou stanicí. Děti se dozvěděly o zraněních živočichů ve stanicí, jak k nim dochází a jaký to má dopad na jejich další život a obecné zásady pomoci při nalezení takového živočicha. Zblízka mohly poznat a porovnat různé druhy sov a dalších ptáků, roz-

díl mezi králíkem a zajícem, pozorovat na hnízdě handicapované čápy a jejich čápaty, prohlédnout si vydru, veverky, podržet si v rukavici sovu pálenou. Po prohlídce zvířátek jsme si na ohni opekli špekáčky. A po svačině v přírodě jsme pomalu vyrazili na cestu k autobusu. Výlet do přírody za zvířátky se vydařil.

V pátek 14. června odpoledne vypukla na zahradě školky zábavná show s klaunem Číkem pro všechny přichozí děti a jejich rodiče. Sešli jsme se, abychom se rozloučili s dětmi, které odcházejí do školy, ale také se všemi ostatními před blížícími se prázdninami. V úvodu akce klaun Číko pasoval předškoláky na školáky. Ti přednesli připravené básničky, dostali dárky na památku na zbelítovskou školku. Od paní starostky Honzíkové dětskou knížku a pak už začala společná zábava s Číkem, která zvesela ukončila letošní školní rok, který už zanedlouho vystřídají prázdniny. Chtěli bychom poděkovat za spolupráci v uplynulém školním roce a popřát všem hezké léto!

Za Mateřskou školu Skřitci Hana Maňhová

Na spanilou jízdu ze Zbelítova již potřetí

Pokračování ze strany 5

čekalo bohaté občerstvení, které připravili pořadatelé. I veselé vystoupení „zbelítovských mažoretek,“ jak skupince děvčat Jarda Kotrba říká. V premiéře se předvedly už o Májovém večírku a veliký ohlas sklidily i tentokrát.

Členové rodiny Kotrbovy na startu ve Zbelítově

Kdo chtěl, zkusil si jízdu na jednom ze speciálně upravených kol. A kdo nechtěl, jen tak poseděl a třeba si zazpíval známé písničky. S dvěma velocipedisty - hudebníky, kteří s sebou přivezli harmoniku a trubku. A závěrečná bilance Jardy Kotrby? „Akce se vydařila, všichni dorazili v pořádku a přálo krásně i počasí. Tak zase za rok na startu ve Zbelítově.“

Eva Taterová

Václav Řehoř má titul Zasloužilý hasič.

Za dlouholetou obětavou práci pro rozvoj dobrovolné požární ochrany převzal Václav Řehoř letos 2. května v Příbyslavi titul Zasloužilý hasič. Jde o nejvyšší vyznamenání, které lze za hasičskou práci a po splnění určitých podmínek obdržet. Uděluje ho Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska (SH ČMS), v centru veškerého hasičského hnutí v Příbyslavi. Než však SH ČMS návrh na vyznamenání definitivně schválí, vyjadřují se k němu všechny příslušné složky. Výbor SDH Zbelítov a okresní i krajské sdružení hasičů (OSH a KSH). Slavnost se koná každoročně počátkem května na svátek patrona hasičů sv. Floriána. Do Příbyslavi se sjíždějí hasiči z celé republiky, aby přijali vyznamenání. To letošní jich převzalo 16, za hojně účasti dalších hasičů a rodinných příslušníků. Medaile, dekret, video i fotografie z proběhlé slavnosti budou vyznamenaným hasičům památnou událostí navždy připomínat.

O slavnosti v Příbyslavi, hasičině, které se Václav Řehoř věnuje od roku 1972, i o všem ostatním blíže povypráví novopečený Zasloužilý hasič v příštím vydání Zbelítovského zpravodaje.

Eva Taterová

Životní jubileum oslavili

(a souhlasili se zveřejněním)

Petr Novotný	50 let
Jaroslav Kolář	55 let
Jiřina Kortanová	65 let
Marie Šejbová	65 let
Eva Holánová	70 let
Jana Kukačová	70 let

27. dubna 2019 oslavili Marie a František Šejbovi svoji „safirovou svatbu.“

Před 45 lety si přesně v tento den řekli ANO a kráčet spolu životem vydrželi až dodnes.

Blahopřejeme!

Pokud si nepřejete jubileum ve zpravodaji zveřejnit, sdělte tento požadavek starostce obce nebo redakci.

Odešli navždy

Dne 13. 6. nás ve věku 72 let tragicky opustil pan **Václav Hejpetr** ze Zbelítova

a

20. 6. ráno ukončila tragická dopravní nehoda život třináctiletého **Vašíka Příbyla** ze Zbelítova

Pozůstalí, přijměte, prosím, upřímnou soustrast!

Když skončí lidský život, je to vždycky smutná záležitost. O to bolestivější, když jde o život dítěte. Život Vašíka zpretrhala během okamžiku fatální dopravní nehoda. Na kole cestou do školy na frekventované silnici u Zbelítova. Na křižovatce, kde se v minulosti staly tři dopravní nehody, které se pokaždé obešly bez vážnějších následků. Na stejné silnici směrem k Velké se s odstupem času přihodily jiné dopravní nehody, také tři. Všechny však byly fatální a vyžádaly si tři lidské životy. Osud dvou z nich dnes připomíná už jen železný kříž a kamenný náhrobek při okraji cesty. Nic na světě není cennějšího než lidský život. Jak křehký je a jak maličko někdy stačí, aby se během okamžiku vytratil.

Vašíkovi bylo třináct let, končil právě sedmou třídu a měl celý život před sebou. Zůstalo po něm prázdné místo v rodině, ve škole, mezi kamarády, v tanečním kroužku kam chodil. Patřil do Zbelítova a všichni ho znali. Krutá ztráta a ohromná bolest s nimiž se jeho rodina musí nyní smířit a učit žít se nikdy úplně nezacelí. Natrvalo zůstanou už jen vzpomínky, fotografie a nekonečná lítost. Jeho životní stopa, kterou zde zanechal, zůstane v srdcích a myslích jeho nejbližších navždy. Čas možná všechny rány hojí, ale jizvy, které po nich zůstávají se neztratí už nikdy.

Eva Taterová

Co se chystá?

5. července (pátek)

POUŤOVÉ POSEZENÍ S DECHOVKOU

venku před hostincem pod party stanem
od 16 hodin, vstupné 100 Kč
hraje Vysočina
pořádá Obec Zbelítov

20. července (sobota)

SOUTĚŽ O PUTOVNÍ POHÁR HASIČŮ OKRESU PÍSEK 2019

a

SOUTĚŽ O POHÁR STAROSTKY OBCE ZBELÍTOV

na louce pod mateřskou školou
nástup družstev ve 12,50 hodin,
začátek ve 13 hodin
soutěž mužů a žen v kategoriích Open / Klasik

26. července (pátek)

VYBÍRÁME ZNAK a VLAJKU OBCE

veřejná schůze obce
v sálu kulturního domu od 19 hodin,
hlasováním bude vybrána varianta A nebo C
(podrobněji na 2. straně zpravodaje)

Hasiči sbírali železí. I letos na jaře se vypravili hasiči po vsi, aby posbírali nepotřebné železí. Kdo se chtěl něčeho od železa zbavit, měl v sobotu 13. dubna odpoledne skvělou příležitost. Výtěžek za naplněné téměř čtyři valníky kovoodpadu využijí stejně jako v minulosti na svoji činnost. -et-

Jarní úklid a zaměstnávání u obce

Zametání obce od zimního posypu smluvila letos nově starostka se Službami města Milevska (SMM). S ohledem k nedostatku pracovníků a jejich postupnému nástupu do práce u obce, bylo tohle nejrychlejší řešení. 1. dubna nastoupila do zaměstnání k obci Ivana Volfová, o měsíc později Radka Smrtová a od 1. července ještě Marta Nyiriová. V sobotu 13. dubna projížděl Ladislav Medenci s čistícím autem SMM Zbelítov křížem krážem a po štěrku za ním nezůstalo ani památky. Za tuhle službu si SMM vyúčtovaly částku 17 811 Kč včetně DPH.

-et-